Maandag 1 Mei 1944 DAGBLAD 61ste Jaargang No. 4195

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden 3 gld.; Suriname en het buitenland 3,50 gld..

Hoofdredacteur: Dr. Joh. Hartog Redactie-adres Consciëntiesteeg 27, telef. 1858; Postbus 80, Willemstad.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad, N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

Japanse bases rondom Nieuw Guinea bestookt.

Lucht-offensief tegen Europa duurt onophoudelijk voort.

Ook grotere lucht-activiteit in het Zuiden.

„PRAVDA" VINDT HET THANS WELLETJES.

Een anonieme inzender in Pravda vindt dat het thans welletjes is en tijd voor een tweede front. De Geallieerden hebben thans een voldoende legermacht vergaard om de doodsteek aan Duitsland toe te kunnen brengen en daardoor de komst des vredes te bespoedigen. In Engeland en de Verenigde Staten zijn vele getuigenissen te vinden van de hoog opgevoerde voorbereidingen der Engels-Noordamerikaanse legerscharen.

De inzender vraagt zich af wat eitstel thans nog voor zin kan hebben. Hij gaat de gehele internationale stand van zaken na en zegt, dat Hitler steeds meer bommen zal krijgen van de Oostzijde, zodat het thans hoog tijd is, dat er ook eens iets van de Westzijde kome.

Dit is de eerste maal sedert de Conferentie van Teheran [December 1943 — Red.] dat de pers zo onomwonden gewag maakt van de beloofde invasie, waarbij er op gewezen wordt hoe Sovjet-Rusland wel zijn belofte is nagekomen. Dergelijke stukken wijzen op de steeds toenemende vraag naar actie in het Westen. Het tweede front is thans het voornaamste niet-officiële onderwerp van gesprek in Rusland. Over het algemeen is men van gevoelen, dat het thans ook zal komen, en ... schudden nog het hoofd en zeggen: Zulke praatjes hebben wij al vaker gehoord (Mokou, (AP) 1.5).

HET LUCHT-OFFENSIEF.

Noordamerikaanse zware bommenwerpers hebben Zondag de Duitse vliegvelden te Lyon en Clermont Ferrand aangevallen alsook de militaire installaties in het gebied van Pas de Calais in het bezette Frankrijk. Noordamerikaanse gevechtsvliegtuigen escorteerden de bommenwerpers en voerden zelf ook aanvallen uit op vijandelijke doelen. Hiermede werd het grote Geallieerde lucht-offensief voor de zestiende achtereenvolgende dag voortgezet. In de nacht van Zaterdag op Zondag vielen Britse Lancasters zonder verlies de fabrieken voor springstoffen nabij Bordeaux aan en de vliegtuigfabriek te Clermont Ferrand. (Londen, (AP) 30.4).

WEER 1000 VLIEGTUIGEN OVER HET KANAAL.

Duizend Noordamerikaanse bombardementsvliegtuigen zwermden vanmorgen over het Kanaal om de Duitse haarden in Noord-Frankrijk, electrische centrales e.d., te gaan vernielen. Dit is de 17e achtereenvolgende dag van het Geallieerde luchtoffensief, dat de invasie voorafgaat.

Grote munitie-bergplaatsen te Maintenon (ten Zuiden van Parijs) en 2 spoorwegknuispunten werden beschadigd. Hiervan zijn de Duitsers voor een goed deel afhankelijk wanneer zij straks het hoofd willen bieden aan de komende Geallieerde aanval op Europa's vasteland. Bostonvliegtuigen en Mitchells van de tweede luchtmacht van de Raf hadden bij de aanval van vandaag de leiding. Nieuw-Zeelandse Spitfires deden mee. Hierna volgde nog een zwerm Noordamerikaanse bombardementsvliegtuigen bestaande uit ongeveer 500 Vliegende Forten en Liberators en een gelijk aantal escorte-vliegtuigen: Mustangs en Thunderbolts gevechtsvliegtuigen.

De grootste luchtaanval der geschiedenis woedt thans al 17 dagen. Het weer werkte vandaag niet mede en enkele zware bombardementsvliegtuigen brachten hun bommen mede huiswaarts liever dan ze te verspillen door het onzekere zicht, waardoor zij de Franse bevolking overlast zouden hebben kunnen aandoen. Andere daarentegen hadden open plekken in het wolkendek gevonden en meldden dat zij naar tevredenheid bommen hadden kunnen werpen op Acheres (bij Parijs) en de kolenmijn van Somain (ten Zuiden van Rijssel aan de Belgische grens). Een Brits vliegtuig wordt vermist. Britse vliegtuigen hebben ook overigens niet genoemde doelen in West-Duitsland aangevallen en mijnen gestrooid in de vijandelijke wateren. Somain werd later nog eens aangevallen door Noordamerikaanse Marauders, waarbij het doelwit was de maatregelen, die de Duitsers aldaar treffen om de invasie straks te keren, ongedaan te maken. Meer dan acht rangeerterreinen in het Noorden en midden van Frankrijk werden gebombardeerd. Deze aanval bracht het totaal aanvallen dat in Maart en April op ongeveer 39 verschillende doelen is gedaan op 60. De meeste van deze doelen liggen in Frankrijk en zijn rangeerterreinen. Met heden inbegrepen zijn de Noordamerikaanse vliegtuigen uit Groot Britannië op 100 van de 122 dagen van 1944 boven het vasteland gekomen. De Raf toog uit in 91 nachten (Londen, (AP) 1.5).

DUITS MINISTERIE VAN LUCHTVAART GETROFFEN.

Een ... Bekendmaking zeide, dat foto's hebben aangetoond, dat drie concentraties van bommen ontploft zijn op het nieuwe Duitse Ministerie van Luchtvaart in het hart van Berlijn bij de vernietigende aanval, welke Zaterdag door Noordamerikaanse zware bommenwerpers werd uitgevoerd. De bekendmaking zeide, dat de Zuidelijke vleugel van het Ministerie in lichterlaaie werd gezet. (Londen, (AP) 30.4).

GEDOOD.

De directeur van de Nederlandse Oost Compagnie Albert Johan Rozema is door Sovjetguerrillas gedood en is te Wilekja in Polen begraven (Aneta).

Vier legers worden na Nederlands bevrijding op de been gebracht

OPHEFFEN EN HANDHAVEN VAN DUITSE BESLUITEN.

Ongeveer een jaar na de bevrijding komen de verkiezingen.

SCHEPPING VAN EEN TIJDELIJK BESTUURSLICHAAM.

Nederlandse troepen voor bezetting van Duitsland.

Zaterdag vermeldden wij reeds in het kort een Besluit houdende Buitengewone Regelen van Strafrecht, waarbij de doodstraf door de regering te Londen werd ingevoerd. Dit besluit — in het Engel 'decree', er kan evenwel niets anders dan Koninklijk Besluit mede bedoeld zijn — is in zoverre merkwaardig, omdat de regel, dat een straf er moet zijn op het moment dat het strafbare feit gepleegd werd, hier terzijde gesteld wordt. Wij vonden een en ander in de „New York Times" van 9 April jl. en verbazen ons feitelijk, dat dit document, dat 29 nieuwe bepalingen telt, niet op Curaçao bekend is gemaakt. De New York Times verwijst als bron naar de Nederlandse ambassade te Washington, die een en ander al op 8 April bekend maakte.

„De doodstraf, die voor de oorlog in Nederland niet bestond zal door de Nederlandse regering in ballingschap worden ingevoerd binnen het kader van een nieuwe code van strafrecht, welke erop berekend is af te rekenen met Nederlandse nazies als onderdeel van de plannen, die bedoeld zijn met het oog op het herstel van het burgelijke bestuur.

De nieuwe code draagt als titel Besluit houdende Buitengewone Regelen van Strafrecht en bestaat uit 29 paragraphen. Zij stelt alle vormen van hulp, waarmede Nederlandse nazies den vijand geholpen hebben, strafbaar, zelfs tot de doodstraf toe.

Het herstel van de wet en rechtvaardigheid zal tevens medebrengen de opheffing van vele Duitse besluiten en de tijdelijke handhaving van andere.

De voorbereidingen voor het herstel van het burgerlijk bestuur omvatten ook besluiten omtrent prijszetting en de vaststelling van koersen ten aanzien van dollar en pond.

De Nederlandse regering stelt zich voor af te treden zodra zij teruggekeerd naar Nederland. Men beraamt de instelling van een tijdelijk lichaam, aangezien de regering haar maatregelen kan toetsen en dat tevens de regeringsmaatregelen aan het volk kan uitleggen. In dit tijdelijke lichaam — evengoed als in de gemeenteraden en provinciale staten — zullen zowel degenen die voor de inval der Duitsers een zekere vooraanstaande plaats innamen alsook zij die gedurende de bezetting door hun ondergrondse actie op de voorgrond traden, worden vertegenwoordigd.

Het tijdelijk bewind zal terstond maatregelen treffen om een einde te maken aan het optreden van hen, die met den vijand geheuld hebben ('collaborators'), om de politie te reorganiseren en eveneens tijdelijk de rechterlijke macht.

Na ongeveer een jaar, wanneer verkiezingen zullen worden gehouden, zal het tijdelijke lichaam door een verkozen regering worden vervangen.

Daar de Nederlandse regering van plan is mede te helpen aan de herovering van Nederlands Oost-Indië van Japan, zijn voorzieningen getroffen om terstond na de bevrijding vier legermachten op de been te brengen. Het eerste zal dienen om de orde te handhaven in het land zelf. Het tweede zal dienen voor de bezetting van Duitsland. Het derde is bestemd voor de gedeelten van Nederlands Oost-Indië, die van den vijand bevrijd zijn. Het vierde zal het grootst zijn en zal actief in de strijd tegen Japan geworpen worden.

De Nederlandse regering heeft al voor een waarde van millioenen dollars aan goederen gekocht voor herstel en wederopbouw, van vleesextracten tot locomotieven toe. Zij werkt voorts binnen het kader van de Hersteleconferentie der Verenigde Natiën voor de beveiliging van de gezondheid van het volk, die zozeer ondermijnd is door de halve verhongering."

BOTSING IN HET KANAAL.

De Britse Admiraliteit maakte bekend, dat een Canadese torpedojager tot zinken kwam en een Duitse torpedojager brandend op het strand gedreven werd bij een botsing welke in de vroege morgen van Zaterdag plaatsvond tussen 2 Britse en 2 Duitse torpedojagers nabij het eiland Ushant vlak bij het meest Westelijk gelegen punt van Frankrijk. (Londen, (AP) 30.4).

Het nieuws van vandaag.

Het einde van het enorme lucht-offensief tegen Europa is nog steeds niet in zicht. Wel 3000 vliegtuigen hebben Zondag doelen in Frankrijk aangevallen nadat de nacht tevoren Britse toestellen reeds aan het werk waren zonder een toestel te verliezen. In de afgelopen nacht trokken de Britten opnieuw uit; vijandelijke opslagplaatsen en rangeerterreinen in Frankrijk moesten het voornamelijk ontgelden. In het Westen van Duitsland werden ook vijandelijke doelen aangevallen. En hedenmorgen trokken weer duizend vliegtuigen over het Kanaal in de richting van het vasteland......

De Geallieerde luchtmacht in het Middellandse Zeegebied wordt ook actiever en schakelt haar aanvallen meer naar Westelijke richting over. De vijandelijke vlootbases aan de Zuidkust van Frankrijk en aan de Ligurische Golf moeten er vooral aan geloven: Toulon, Genua, Spezia, Livorno. Belangrijke doelen als Milaan, Castelmaggiore en Allesandria worden eveneens bezocht zomede de spoorlijnen, die van Noord-Italië leiden naar de gevechtsfronten in het Zuiden waar nog slechts patrouilleactiviteiten te melden zijn.

Van het Russische front is er ook weinig nieuws en het regerings-orgaan „Izvestia" schreef deze rust toe aan het slechte weer. Maar het blad beloofde dat spoedig een groot offensief zal worden ondernomen door het Rode Leger. Laat de Duitsers maar gissen waar, zeide het blad.

Intussen heeft Pastoor Orlemanski een bezoek gebracht aan...... Stalin. Uit de bekendmaking van den Pools-Noordamerikaansen Priester blijkt al, dat hier politieke bedoelingen achter schuilen. De Pastoor, die van Poolse afkomst is, zal bij zijn terugkeer in de Verenigde Staten een campagne moeten voeren voor een nauwere Pools-Russische vriendschap, natuurlijk op Russische basis.

In de Stille Oceaan zijn de vliegtuigen van Generaal Mac Arthur druk in de weer rondom het gebied van Nieuw Guinea. De vloot van Nimitz helpt hard mede en samen werd o.a. het eiland Wadke ten Noord-Oosten van Hollandia bekogeld. Ook Japanse doelen op de Schouten-eilanden aan de ingang van de grote Geelvink-baai werden aangevallen, zomede vijandelijke vliegvelden en installaties aan het Westelijk einde van Nederlands Nieuw Guinea. Nederlandse vliegers in Mitchells bombardeerden Dili in Portugees Timor.

Prinses Juliana spreekt tot bezet Nederland.

Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Juliana der Nederlanden heeft ter gelegenheid van hoogstderzelver verjaardag de volgende radiorede, bestemd voor bezet Nederland, gehouden:

Sedert Ik het voorrecht had tot u te spreken bij Mijn vorige verjaardag is een jaar verlopen, gedurende hetwelk veel gebeurd is, dat van belang was voor de wereld, zowel als van belang voor velen van u persoonlijk. Wij nemen een zeer groot verschil waar tussen de helse duisternis van 's vijands wanhoop en de daaruit voortvloeiende dagelijkse misdaden en het steeds groeiende licht van de naderende overwinning. Maar wanneer wij terugblikken naar het punt waar wij een jaar geleden waren, kunnen wij niet helpen, dat wij tot de gevolgtrekking komen, dat, waar wij op gehoopt hadden, niet gebeurd is. Niettemin wordt overal gewerkt met de grootste energie aan uw bevrijding. Ik zelf ben voortdurend in de gelegenheid te zien hoe groot het aandeel van de Noordamerikanen hierin is. Bij Mijn rondreizen door Amerika en Canada en ter gelegenheid van Mijn onvergetelijk bezoek aan ons West-Indië en enkele buurlanden heb Ik kunnen vaststellen dat de woorden „Nederland" en „Nederlander" nooit zo'n grote betekenis hebben gehad. Het vervult ons met trots; het is uw volharding die ons land en ons volk die vooraanstaande plaats heeft gegeven te midden der bevriende landen; in de onderlinge en harmonieuze samenwerking ligt de waarborg voor een bestendigen vrede; Ik heb met vele onzer Geallieerde vrienden gesproken, ook van de jongere generatie en Ik heb vastgesteld, dat de beste onder hen, degenen, die de bezette landen verlaten hadden om deel te nemen aan de strijd tegen den overweldiger, zich realiseren, dat hun aandeel in de strijd gering is tegenover dat van degenen, die leven onder de bezetting en Ik heb hun diepe eerbied kunnen vaststellen voor uw inspanning. Zoals Ik u reeds zei, had Ik de gelegenheid Suriname en Curaçao te bezoeken en wat ik daar gezien en gehoord heb heeft mij tot het besef gebracht van de prachtige eenheid van het Nederlandse Koninkrijk.

Overal wapperde de driekleur aan de huizen, overal werd gearbeid aan de bevrijding van Nederland en Indië, met alle daartoe ter beschikking staande krachten. Vertegenwoordigers van vele verschillende vormen van cultuur, trots op het land waar zij geboren zijn of een deel van hun leven hebben doorgebracht en vol vertrouwen in de toekomst van het Koninkrijk, beschouwden deze inwoners van het vrij gebleven deel van ons Koninkrijk de onvervreemdbaarheid die op hen rust. De zeer hartelijke ontvangst die Mij daar te beurt is gevallen zal Ik nooit vergeten.

Moge de tijd spoedig komen, dat Ik ook een bezoek aan Indonesië kan brengen teneinde ook daar diezelfde geest te zien van eenheid. Ons Koninkrijk is groot en sterk en een grote toekomst ligt voor ons. Ik denk hierbij vooral aan de jongere generatie op welke de belangrijke taak rust dit te verwezenlijken en de toekomst op te bouwen in innige samenwerking ten voordele van land en volk.

Dat het volk gelouterd moge opstaan uit de banden der slavernij en de ketens moge verbreken

* * *

Ook de drie Prinsesjes waren voor de microfoon aanwezig toen Prinses Juliana haar rede uitsprak en Prinses Irene zei: „Wij hopen u allen geheel gauw terug te zien in Nederland"

AFSTAND VAN DE ZON.

Sir Harold Spencer Jones, „Koninklijk astronoom" van Engeland, deelde officieel mede, dat na jaren berekening de afstand van de zon tot de aarde is vastgesteld op 93.005.000 mijlen met een mogelijke vergissing van 9000 mijl.

Voor de Bevrijding van Nederland.

De oprichting van een Nederlands Vrijwillig Vrouwenhulpcorps en van het Militair Vrouwencorps.

Harer Majesteits Ambassade te Washington brengt ter algemene kennis dat Nederlandse vrouwen thans in de gelegenheid zijn gesteld als volgt mede te werken aan de bevrijding van Nederland of Nederlands Indië:

Nederland.

Te Londen is een Nederlands Vrijwillig Vrouwenhulpcorps opgericht door het Nederlandse Rode Kruis dat zal worden gebruikt voor hygiënische, medische en sociale diensten.

Dit hulpcorps wordt gedurende de oefenperiode in Engeland en de eerste periode van optreden in Nederland als Militair Corps beschouwd, zodat de leden, behalve een verklaring van toetreding ten overstaan van den vertegenwoordiger van het Nederlandse Rode Kruis, tevens een militaire verbandacte bij de vrijwillige landstorm moeten ondertekenen.

Het plan is in de Verenigde Staten een reserve te vormen waaruit naar gelang van behoefte leden kunnen worden opgeroepen ter indeling bij het hulpcorps in Engeland.

De leden van het Reserve-hulpcorps in de Verenigde Staten moeten zich tevoren verbinden tot dienstneming bij het Hulpcorps in Engeland op voorwaarden, die aldaar gelden. Dit brengt met zich mede, dat de leden voor een gedeelte van de periode, waarvoor zij zich bij het Nederlandse Rode Kruis hebben verbonden in militair verband optreden.

Nederlands-Indië.

In Australië is een militair Vrouwencorps als onderdeel van het Koninklijk Nederlands-Indisch Leger opgericht dat medewerkt aan de voorbereiding van de terugkeer naar Nederlands-Indië en na bevrijding van Nederlands Indische grondgebied aldaar dienst zal doen op administratief en medisch-hygiënisch gebied zomede voor de verzorging van de telegraafverbindingen voor zover nodig zal blijken ook op ander gebied.

En hier volgt dan een globaal overzicht van de belangrijkste bepalingen der beide corpsen.

VRIJWILLIG RESERVE VROUWEN HULPCORPS VAN HET NEDERLANDSE RODE KRUIS.

Oprichting.

Beschikking Minister van Oorlog 20 December 1943 No. 26 (Hulpcorpsbeschikking).

Doel.

Hulpverlening aan bevolkingsgroepen, die in benarde omstandigheden verkeren, in het bezonder repatriërenden, daklozen en geïnterneerden. Het verstrekken van hygiënische en medische hulp, bereiding en verstrekking van voedsel, verzorging van kinderen.

Toelatingseisen.

Nederlandse nationaliteit, leeftijd 18 — 45 jaar; lichamelijk en geestelijk voor Corps geschikt.

Duurverbintenis.

Behalve dienstperiode bij het reserve hulpcorps in de Verenigde Staten ten minste 6 maanden actieve dienst bij corps na vertrek uit Engeland. Minister kan dienstverband na drie maanden besluiten met opzegging van een week.

Rechten bij Ontslag.

Minister van Oorlog zal zoveel mogelijk lid na ontslag behulpzaam zijn bij het vinden passende betrekking in burgermaatschappij.

Militair Verband.

Leden moeten militaire verbandacte tekenen, aangezien zij militair zijn in de zin der wet bij de deelneming aan oefeningen en wanneer zij in werkelijke dienst zijn geroepen voor vervulling taak, waarvoor het corps is bestemd.

Alsdan belofte van trouw aan de Koningin onderwerping aan krijgstucht en dienstvoorschriften. Na afloop militaire taak onder minister Sociale Zaken.

Bezoldiging en voorrechten.

Lid, dat als militair in werkelijke dienst is, heeft aanspraak op een geldelijke vergoeding, legering, voeding. Tevens vrije geneeskundige behandeling; pensioen in geval van overlijden; kostwinnersvergoeding aan verwanten indien noodzakelijk. Lid ontvangt nodige dienstkleding en uitrusting.

Voor zelf aan te schaffen kleding wordt geldelijke vergoeding uitgekeerd. Bij deelneming aan oefeningen gedurende meer dan 24 uur wordt in legering en voeding voorzien. Aan leden die doorlopend in dienst zijn van het corps kan een vergoeding voor levensonderhoud worden toegekend van ten hoogste £ 5 ($ 20) per week verminderd bij vrije legering en voeding.

Organisatie.

Hulpcorps bestaat uit leidster met staf en een aantal groepen. Vrijwilligsters staan onder bevelen van groepsleidster; staf en groepsleidster onder bevelen van leidster. Indeling: staf; specialisten-groep personeel voor opleiding; kinderverzorging, waterzuivering, vervoer en verpleging besmettelijke zieken, bestaande uit verpleegsters, cantinepersoneel, enz.

Opleiding.

Wordt nader geregeld in overleg met afgevaardigde van leidster Vrouwen hulpcorps in Londen.

Opgave voor dienstneming.

Sollicitaties voor dienstneming geschieden schriftelijk; indienen bij Mevrouw van Heurn, c/o Netherlands Consulate General, Room 406 10 Rockefeller Plaza, New York 20 N.Y.

VROUWENCORPS VAN HET K.N.I.L. IN AUSTRALIË.

Oprichting.

Besluit Minister van Koloniën van 5 Maart 1944, No. 1.

Doel.

Medewerking aan de voorbereiding van de terugkeer naar Indië. Voorts na de bevrijding van Indisch grondgebied aldaar dienst doen op administratief, medisch-hygiënisch gebied, als telegrafiste en zo nodig tevens in andere functies.

Toelatingseisen.

Nederlandse nationaliteit. Leeftijd 18 — 45 jaar. Voldoende ontwikkeling, goed zedelijk gedrag, physieke geschiktheid.

Duurverbintenis.

Verplichting tot dienst doen tot 6 maanden na herovering belangrijk deel van Nederlands Indië. Evenwel mogelijkheid tot eerder eervolle ontheffing wegens bijzondere redenen (gezinsomstandigheden) na twee jaar

dienst tevens om andere redenen.

Rechten bij Ontslag.

Bij eervol ontslag na afloop contracttijd vrij vervoer ter keuze naar enige plaats in Nederlands-Indië of plaats waar verbintenis is aangegaan of andere plaats ter keuze van belanghebbende. In dit laatste geval wordt niet meer vergoed dan koste reis Nederlands-Indië of plaats waar contract is aangegaan. Bij ontslag op verzoek binnen twee jaar in beginsel geen vrij vervoer.

Militair Verband.

De leden van het vrouwencorps staan onmiddellijk na het aangaan van haar verbintenis onder krijgstucht. Verplicht om deel te nemen aan dienstvluchten.

Bezoldiging en voorrechten.

In het algemeen overeenkomstig de voor gelijke rang in K.N.I.L. geldende bepalingen, algemene oorlogs- en ongevallenregeling en andere voor niet-beroepsmilitairen geldende voorschriften toepasselijk. Vrije geneeskundige behandeling; in de Verenigde Staten wordt tot aankomst Australië betaling en kleding geregeld overeenkomstig U.S. WACS. In Australië maandinkomsten in Australische ponden; soldaten 25.10 ($ 81.60), corporaals 31.10 ($ 100.80), sergeants 41.50 ($ 132.—), vaandrigs 45 ($ 144.—), tweede luitenant 47.10 ($ 152.—). Bij vrije legering en voeding echter voor allen ongeveer £ 15 ($ 48) (Aust.) minder.

Promotie.

. Allen dienen ten minste drie maanden als soldaat behalve wellicht bij uitzondering, indien leden in overeenkomstige Nederlandse of Geallieerde organisaties reeds opleiding genoten.

Organisatie.

Onderhoofd Departement van Oorlog heeft algemene leiding en toezicht Corps heeft mannelijk algemeen commandant, krijgt vrouwelijke eigen onder-commandante. Plaatselijke afdelingen onder onder-commandant, weer onderverdeeld in secties, waarin leden van gelijksoortige opleidingen verenigd. Bepaalde secties kunnen worden gekazerneerd.

Opleiding.

Zij, die in Amerika worden aangenomen, krijgen een algemene militaire opleiding (basic training) van ongeveer zes weken in een van de Noordamerikaanse WAC-kampen. Kort daarna wordt men naar Australië uitgezonden, waar tewerkstelling en eventuele verdere opleiding (bijvoorbeeld tot hulpverpleegster) plaats vinden.

Opgave voor dienstneming.

Sollicitaties in het Westelijk Halfrond voor dienstneming schriftelijk indienen bij Recruiting Office, Royal Netherlands Indies Army, c/o Netherlands Consulate General Room 406, 10 Rockefeller Plaza New York.

Curaçao.

ROUWBEKLAG.

Zijne Excellentie de Gouverneur zond aan Schout-bij-Nacht, Theodore E. Chandler, een brief van rouwbeklag naar aanleiding van het Overlijden van Frank Knox, Hoofd van het Noordamerikaanse Departement van Marine. Van het bordes van het Gouvernementshuis woeien de vlaggen halfstok.

Naar aanleiding van de herdenkingsplechtigheid, die hedenmiddag in Camp Parera plaats heeft voor de nagedachtenis van het Hoofd van het Noordamerikaanse Departement van Marine, wijlen Frank Knox, zullen de vlaggen in de stad halfstok worden gehesen (G.P.D.).

PRINS BERNHARD COMITE CURAÇAO.

Ter gelegenheid van de geboortedag van Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Juliana heeft het P.B.C.C. een bedrag van ƒ 17.500,— overgemaakt aan het Prins Bernhard Fonds in Londen.

MILITAIRE PARADE.

Hedenmorgen trokken Nederlandse en Noordamerikaanse troepen — de Puertorikijnen inbegrepen — met muziek door de straten van Willemstad ter gelegenheid van de verjaardag van Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Juliana.

De Politie Harmonie ging voor aan drie afdelingen Noordamerikaanse soldaten en een afdeling Noordamerikaanse matrozen. De muziekband van de Vrijwilligers ging voor aan een afdeling Nederlandse matrozen en drie afdelingen Nederlandse troepen. De mannen maakten een keurige indruk.

PADVINDERIJ.

Op het Rifterrein van de K.S.C. werd een algemene bijeenkomst van de katholieke verkenners en welpen gehouden. Pater Paulus Grove O.P. opende met een toepasselijk woord de bijeenkomst, waarna de wedstrijden begonnen.

Uitslagen: Knopenrace 1e prijs: Sint Jozefgroep. E.H.B.O. 1e prijs Sint Jozefgroep; Stokkenrace 1e prijs: Sint Petrus Canisiusgroep; Seinen 1e prijs: Sint Jozefgroep; De Sint Petrus-Canisius-groep kreeg een troostprijs.

FEEST HUIZE SOERABAIA.

Gisteren werd op Huize Soerabaia een zeer geanimeerd Julianafeest gehouden. Het gehele personeel van het Marine-etablissement Soerabaia was aanwezig met een groot aantal kennissen en vrienden. Mede omdat eerlang enkele bewoners van het Huis naar Noord-Amerika zullen vertrekken is het feest buitengewoon geslaagd. Het Piscaderabaai orkest verzorgde de muziek. Sandwiches en dranken waren er in overvloed. Verschillende officieren, veelal vergezeld van hun echtgenoten, brachten in de loop van het festijn een bezoek aan Huize Soerabaia. De bemanning van Huize Soerabaia begint een zekere populaire naam te erlangen in onze gemeenschap; vele meisjes uit de stad waren onder de aanwezigen om aan degenen, die vaak hun gezin in Oost-Indië moesten achterhalen, een aangename dag te bereiden.

MONSEIGNEUR OP SINT MAARTEN.

Na een voorspoedige reis arriveerde Zijne Hoogwaardige Excellentie Mons. Petrus I. Verriet O.P., Apostolisch Vicarius van Curaçao, op Sint Maarten. Zijne Hoogwaardige Excellentie werd vergezeld door Pastoor Th. Bartel O.P. van Oranjestad, Aruba. Het verblijf op de Bovenwinden zal ongeveer drie weken duren.

KATHOLIEKE SPORTCENTRALE.

Athletiek: Uitslagen van de wedstrijden op Santa Rosa: 100 meter hardlopen Seniores — Vincent Pole; 800 meter hardlopen Seniores — Karel Philippa en Achilles Jandroep. Kogelstoten Seniores — Vincent Pole. Discuswerpen — Vincent Pole.

Juniores 100 meter — P. Meulens; 800 meter Juniores — H. Cardoze. Discuswerpen — H. Cardoze.

ARUBA JRS.

De voetbalwedstrijd van Zaterdagmiddag tussen Aruba Jrs. en Independiente werd door de eerstgenoemde vereniging gewonnen met 3—2.

Zondagmiddag heeft S.U.B.T. een overwinning van 2—0 weten te behalen op Aruba Jrs. Het terrein was tengevolge van de zware regenval slecht bespeelbaar.

IN MEMORIAM J. J. HOEKE.

Het overlijden van Kapitein ter Zee, J. J. Hoeke, zal in vele kringen der Curaçaose bevolking als een slag worden gevoeld. Men kende den Commandant van Hr. Ms. „Van Kinsbergen" uit de jaren 1940 en 1941, toen het schip onder zijn voortreffelijke leiding vele successen boekte in de Caraibische Zee bij de bestrijding van Duitse koopvaarders, die contrabanda vervoerden. Toenmaals opereerde het schip onder de orders der Britse Admiraliteit, meer speciaal onder den Commander in Chief Vermuda; Hoeke mocht vele bewijzen van appreciatie voor zijn goede werk ontvangen. In Augustus 1941 tijdens een kortstondig verblijf van het schip in Engeland legde hij het bevel neer om belast te worden met het commando over Hr. Ms. „Columbia", moederschip voor duikboten, in Curaçao beter bekend als het vlaggeschip van de K.N.S.M.

Met dit schip verliet hij in Januari 1942 Engeland om diensten te verrichten in de Indische Oceaan. In Februari 1943 werd het schip getorpedeerd en zonk binnen een kwartier. De bemanning werd op 5 man na gered. Van officieren, die toenmaals onder hem dienden, hoorde ik hoe kalm en rustig Hoeke na het ongeval de leiding behield en de laatste was om het schip te verlaten, toen het water reeds over de brug spoelde. Hij ging vervolgens naar Engeland en deed dienst op het Hoofdkwartier der Marine te Londen bij de voorbereidingen voor de terugkeer naar Nederland. Begin April dezes jaar overleed hij aan een hartkwaal. De Marine verliest in hem een goed officier Hij ruste in vrede.

Van Asbeck.

EWALDUS EN APOLLONIUS.

Zondagmorgen droeg Pastoor Clemens D. van der Looy O.P. aan het schoon versierde hoogaltaar van de kerk van Onze Lieve Vrouw van de Rozenkrans een plechtige heilige Mis op uit dankbaarheid voor datgene, wat de jubilerende fraters Ewaldus en Apollonius gedaan hebben voor de jeugd van Curaçao. 25 Jaar hebben deze fraters op Curaçao gewerkt en vooral ook in de parochie van Pietermaai. Vele vrienden en bekenden van de Fraters woonden het Misoffer bij. Ook waren in de kerk Dr. Wybojan Goslinga, inspecteur van het Onderwijs, en de grijze missie-overste Frater Radulphus.

Na het Evangelie hield Pastoor van der Looy O.P. een korte predicatie, waarin hij de fraters dankte en de gelovigen opwekte voor de fraters te bidden en vooral ook te bidden voor hun familieleden en bekenden in Nederland, die nu zo zwaar onder leed gebukt gaan.

Na het heilig Misoffer kwamen velen de feestvierende fraters gelukwensen op het Albertus- en Thomascollege. Het feest werd overigens in intieme kring gevierd.

PRINSES MARGRIET FONDS.

Men schrijft ons.

Het Prinses Margriet Fonds, dat in 1941 te Londen werd opgericht, werkte aanvankelijk, overeenkomstig de doelstelling waarvoor dit Fonds gecreeërd werd, onder de naam van „Stichting voor oorlogsslachtoffers der Nederlandse handelsvloot en hun nagelaten betrekkingen".

Nadat Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Juliana goedgevonden had de naam van het vorstelijk petekind der Nederlandse koopvaardij te verbinden aan de Stichting voor Oorlogsslachtoffers der Nederlandse handelsvloot en hun nagelaten betrekkingen, werd de oorspronkelijke naam veranderd in Prinses Margriet Fonds.

Zijne Excellentie de Minister van Handel, Nijverheid en Scheepvaart heeft het Erevoorzitterschap aanvaard.

Het Prinses Margriet Fonds beoogt niet, de zorg voor oorlogsslachtoffers en hun nagelaten betrekkingen op zich te nemen, doch om de wettelijk vastgestelde uitkeringen voor levensonderhoud, waar nodig, aan te vullen. Bijvoorbeeld: studiegeld voor het vaderloze kind beschikbaar te stellen, een onbezorgde vacantie mogelijk te maken voor weduwen en wezen van koopvaardij-opvarenden; invalide zeelieden moreel en financieel te steunen waar en wanneer zulks nodig en wenselijk is.

In hoeverre het nodig is, de wettelijke uitkeringen aan te vullen, kan het beste beantwoord worden met: de wet geeft aan wat nodig is, en het Prinses Margriet Fonds oordeelt wat daarboven wenselijk is. De wet zorgt voor het noodzakelijk levensonderhoud, het Prinses Margriet Fonds zorgt voor wat verlichting, blijheid en levensvreugde.

Reeds thans worden uitkeringen gedaan aan invaliden nagelaten betrekkingen in de onbezette gebieden, doch verwacht moet worden dat pas na de bevrijding van ons Vaderland, vele en dringende beroepen zullen worden gedaan op de geldmiddelen van het Prinses Margriet Fonds. Zo zal dit Fonds, naar schatting, in ongeveer 4.000 gevallen de helpende hand moeten uitsteken. Wanneer per jaar ƒ 100.— per geval wordt uitgetrokken, hetgeen vanzelfsprekend te weinig is om aan het doel te beantwoorden, zou reeds ieder jaar een bedrag van ƒ 400.000.— beschikbaar moeten zijn.

Uit de meest verspreide delen van de wereld, waarbij Curaçao niet is achtergebleven, mocht het Prinses Margriet Fonds reeds vele bijdragen ontvangen. Dit is inderdaad bemoedigend, omdat daaruit zo goed blijkt dat de doelstelling van het Prinses Margriet Fonds overal sympathie vindt.

Dat de verwezenlijking van de doelstelling van het Prinses Margriet Fonds door de gemeenschap wordt mogelijk gemaakt, is een uiting van samenhorigheid, meeleven en sympathie.

Het feit demonstreert zich overal ter wereld, dat een groot deel van de bevolking aan zijn sympathie voor de doelstelling van een vereniging of stichting, uiting wil geven door financiële steun te verlenen. Stekde voorheen, in Nederland niet iedereen er een eer in om het Emmabloempje te dragen? En hoeveel andere lichamen mochten zich niet in de sympathie van de gehele bevolking verheugen?

Verscheidene Fondsen en Stichtingen werden sedert Mei 1940 gesticht, die alle direct of indirect bij de oorlogvoering waren betrokken. Ook Curaçao heeft aan al die Fondsen en Stichtingen ruim bijgedragen, en doet dat nog steeds. Niet alleen aan de hier bedoelde Fondsen, doch ook de Zeemanshuizen en Verenigingen die zich ten doel stellen het welzijn van den zeeman te bevorderen, mogen zich, naast overheidssteun, in de volle sympathie en steun van de bevolking verheugen, wat overigens, waar deze eilanden geheel op aanvoer van overzee zijn aangewezen, geen verwondering behoeft te verwekken; Curaçao en de koopvaardij is één begrip. En het is daarom, dat ook de verwachting bestaat dat het Prinses Margriet Fonds hier veel sympathie zal ontmoeten en dat een beroep op de offervaardigheid niet tevergeefs zal worden gedaan.

Het Prinses Margriet Fonds heeft tot dusverre op deze vrije Nederlandse eilanden nog maar weinig van zich laten horen. Teneinde daarin verbetering te brengen, werd alhier een werk-comité opgericht, dat naast het voeren van propaganda tevens belast is met het nemen van beslissingen inzake de vaststelling van extra uitkeringen aan invalide zeelieden van de koopvaardij en hun alhier verblijf houdende nabestaanden.

Dit werk-comité bestaat uit de navolgende heren:

C. J. Baron van Asbeck, Voorzitter; Alfred Senior, Penningmeester; J. de Goederen, Secretaris; Mr. A. A. G. Smeets en F. J. van Veen, Leden.

Men kan het Prinses Margriet Fonds reeds steunen door een fraai uitgevoerd speldje, een margriet voorstellende, te kopen. De maximum-prijs is niet vastgesteld, doch voor minimum ƒ 1.— kan men zich in het bezit van een margrietje stellen.

Wat het Fonds evenwel nodig heeft, want de geldmiddelen zijn bij lange na nog niet voldoende om de doelstelling ervan te kunnen verwezenlijken, zijn donateurs/donatrices, die het Prinses Margriet Fonds willen steunen met een maandelijkse en jaarlijkse vaste bijdrage.

Het secretariaat is gevestigd in het Fort Amsterdam No. 19 (telefoon No. 1857). Alle belangstellenden kunnen daar alle additionele inlichtingen bekomen, welke zij wensen.

INGEZONDEN,

(Buiten verantwoordelijkheid van de Redactie.)

Mijnheer de Redacteur,

Nogmaals heeft het Statenlid Eman in de laatste openbare vergadering de aandacht der Staten getrokken op het ernstig feit, dat de huidige Gezaghebber van Aruba niet vertrouwd wordt door de Bevolking.

Hij wees op de onhoudbaarheid van deze wantoestand met het oog op de nadelige gevolgen, die daaruit voortspruiten voor het algemeen belang in verschillende opzichten, waarvan in de eerste plaats te noemen het verstoren van de geboden harmonie tussen Volk en Overheid, vooral in deze tijd meer dan ooit gewenst.

Aangehaald werd door Statenlid Eman de onverkwikkelijke correspondentie tussen drie Volksvertegenwoordigers en den Gezaghebber, waaruit blijkt, dat deze autoriteit geen achting heeft voor den Gezaghebber, tevens verwees de Heer Eman naar de verklaring van nog een ander Volksvertegenwoordiger in een officiële vergadering, dat de Gezaghebber door de Bevolking niet gewenst is.

Een bevestiging hiervan krijgt men in het artikel van Pastoor Bartel van Aruba in uw geacht blad, waarin als natuurlijk beschouwd wordt door den Pastoor, dat men met enige duizenden handtekeningen kan komen tegen den Gezaghebber,

De toelichting, die de Pastoor geeft aan zijn beschouwing, dat verzamelde handtekeningen geen waarde hebben, is heel terecht, echter twijfelen wij er niet aan, dat de Pastoor overtuigd is van de zelfstandigheid der Bevolking van Aruba, dat bij haar geen sprake is van onder beïnvloeding handtekeningen te verzamelen.

Wij worden versterkt in deze onze bewering, dat de Pastoor door talrijke ondervinding weet, dat de Bevolking alleen doet wat zij persoonlijk wil, zoals ook gebleken is bij de laatste verkiezing op grond waarvan de Pastoor met nadruk kan spreken van den Heer Eman als het gekozen Statenlid van Aruba.

De Pastoor accepteert de mogelijkheid van duizenden handtekeningen der bevolking tegen den Gezaghebber, immers deze neiging kan men sterk aanvoelen onder de Bevolking, daarentegen ontkennen wij de mogelijkheid van enig handtekening tegen den Pastoor, welk oordeel door de gehele bevolking onderschreven wordt.

Hierdoor komt dus resumerend vast te staan, dat de Bevolking een eigen wil heeft en dat alleen in overeenstemming met haar wil handtekeningen bij haar verzameld kunnen worden.

Met de heel kleine minderheid door den Pastoor bedoeld kan uiteraard geen rekening gehouden worden, dat de bevoegde verklaring der Volksvertegenwoordigers, dat de Gezaghebber ongewenst is op Aruba dient te prevaleren, zolang het tegendeel niet is bewezen door duizenden handtekeningen der Bevolking, meen ik als een logisch conclusie te kunnen beschouwen.

Mocht de Pastoor echter uit een menselijk oogpunt het willen entameren, dat de persoonlijke belangen van den Gezaghebber niet benadeeld worden bij zijn ontheffing, zijn wij gaarne bereid met den Pastoor mede te werken.

Wij gaan alleen van het standpunt uit, dat de belangen van Aruba een ander Gezaghebber eisen en dat de tijd ook reeds lang aangebroken is voor de vervanging van den Gezaghebber, wat ook voorzien is in het Ontwerp Landsverordening voor de Eilandsraad voor Aruba.

J. H. Eman.

Naschrift: Op de eerste plaats mijn oprechte dank aan den Heer Eman, voor de buitengewone vriendelijkheid mij de copie voor bovenstaand ingezonden stukje persoonlijk te doen overhandigen, om er even, op verzoek van de Amigoe-Redactie een kleine kanttekening bij te maken.

Het bovenstaande, door den Heer J. H. Eman ingezondene, is nogal zwaar, en niet zo heel zuiver in betoogtrant. Om dat allemaal uit elkaar te halen en duidelijk aan te tonen, zou nogal wat papier en inkt vragen, en heeft, mij dunkt, niet veel zin.

Slechts dit: Dat des Heren Eman boude bewering de vertolking zou zijn van de gevoelens van de bevolking van Aruba wordt er niet in bewezen.

En dat ze dat niet is hebben wij meen ik duidelijk bewezen in de Amigoe van 20 April.

Met een gedachte, in het bovenstaande, door den Heer Eman tot uitdrukking gebracht zijn wij het echter roerend eens nl.: Dat „het verstoren van de geboden harmonie tussen Volk en Overheid" een heel slecht ding is „voor het algemeen belang, en nog wel een slecht ding „in de eerste plaats te noemen".

En daarom geen loze critiek als verstorend de geboden harmonie.

Pastoor Th. Bartel.

Buitenland.

PASTOOR ORLEMANSKI BIJ STALIN.

Henry Cassidy seint uit Moskou:

Pastoor Stanislaus Orlemanski een grijze Noordamerikaanse priester van Poolse afkomst, heeft Vrijdag een conferentie zonder weerga gehad met Premier Stalin. Hij verklaarde, dat de resultaten ervan „uitmuntend" zijn en kondigde een campagne aan voor een democratisch Polen dat der Sovjet Unie vriendelijk gezind zal zijn. De Heer Orlemanski, Pastoor van de Kerk van de Heilige Rozenkrans te Springfield, Massachusetts, zeide dat na een kort bezoek aan het Poolse leger in Rusland hij terstond naar de Verenigde Staten terug zal keren voor het voeren van een campagne waarvan hij de bizonderderheden niet bekend wilde maken.

Blijkbaar is hij van plan onder de Polen in Noord-Amerika te werken teneinde te trachten hun steun te verkrijgen. Sommige Pools-Noordamerikaanse leiders in de Verenigde Staten hebben geprotesteerd tegen Pastoor Orlemanski's bezoek aan Moskou. Hij is de eerste Katholieke Priester die erheen gegaan is uit de Verenigde Staten sedert 1934. Zijn ontmoeting met Stalin werd bekendgemaakt op de voorpagina's van Moskou's nieuwsbladen op Zaterdag onder een kop van twee kolommen met twee officiële foto's die de gehele onderkant van de bladzijde in beslag nemen. Bij het Nationale Hotel tegenover het Kremlin zeide Pastoor Orlemanski: „Ik ben hier als particulier Noordamerikaans burger en ben geen officiële vertegenwoordiger." (Moskou, (AP) 29.4).

AANVAL OP VIJANDELIJKE VLOOTBASES.

Uit het Geallieerde Hoofdkwartier te Napels wordt gemeld, dat zware Geallieerde bommenwerpers de haven van Genua hebben bestookt in de nacht van Zaterdag op Zondag na uitgebreide luchtaanvallen op Zaterdag waaraan ongeveer 2000 vliegtuigen uit het Middellandse Zeegebied deelnamen. Hierbij werd de vlootbasis Toulon aan de Zuidelijke kust van Frankrijk aangevallen. De radio van Vichy gaf toe, dat er belangrijke schade werd aangericht. (Napels, (AP) 30.4).

STETTINIUS IN NOORD AFRIKA.

Het Noordamerikaanse State Department maakte bekend, dat Edward Stettinius, de Onder-Staatssecretaris, zich thans in Noord-Afrika bevindt waar hij confereert met W. Averell Harriman, den Noordamerikaansen Ambassadeur in Rusland en Robert Murphy, den Noordamerikaansen politieken adviseur in de staf van den Geallieerden Bevelhebber in het Middellandse Zeegebied. Stettinius is op de terugweg van Londen waar hij oorlogs- en na-oorlogse problemen besproken heeft met de Britse regering. (Londen, (AP) 30.4).

DE STRIJD IN DE STILLE ZUIDZEE.

Spencer Davis seint uit het Geallieerde Hoofdkwartier op Nieuw Guinea:

Zich voortdurend verder naar het Westen begevend zijn de Geallieerde zware bommenwerpers, die opstijgen van de pas veroverde bases op Nieuw Guinea, begonnen met grootscheepse aanvallen op de Japanse bases verder ten Noord-Westen. Een doel op slechts 1120 kilometer van de Philippijnen werd o.a. getroffen. MacArthurs communiqué maakt meldingvan een vernielende aanval op de Schouten-eilanden, een aanval op Sorong aan het Westelijk einde van Nieuw Guinea en een gezamenlijke bestoking van het eiland Wakde door zee- en luchtkrachten. Dit eiland ligt het dichtste bij Hollandia. In Oostelijke richting aanvallend hebben de Geallieerde vliegers 85 ton bommen gesmeten op Wewak, een der laatste overgebleven lucht- en voorraadbases van den vijand in het Noord-Oosten van Nieuw Guinea. 26 Ton bommen werd gestooid op het gebied van Hanse-baai ten Zuid-Oosten ervan. Het gehavende Rabaul op het eiland Nieuw Britannië moest nog een [illegible] verduren.

De hevigste van deze aanvallen op Zaterdag was het bombardement van de 5e leger-luchtmacht op twee vliegvelden op het eiland Wiak van de Schoutengroep aan de brede ingang van de Geelvinkbaai op ongeveer 400 kilometer ten Noord-Westen van Hollandia, welks vier vliegvelden thans in Geallieerde handen zijn. Bij deze aanval omstreeks het middaguur op de lucht- en voorraadbasis op slechts 200 kilometer van de vijandelijke sterkte te Manokwari werd 77 ton aan brisant- en scherfbommen geworpen op de olie-opslagplaatsen en de geparkeerde vliegtuigen op de vliegvelden Mokwer en Sorido. Op zijn minste 15 vijandelijke vliegtuigen werden vernield op de grond en waarschijnlijk werden nog 5 vernield uit een groep van 12 jagers die de aanval poogde te onderscheppen. De aanval waarbij de Geallieerde bommen neersmakten op slechts 1120 kilometer van de Philippijnen werd uitgevoerd door Liberators, die het vliegveld Jefman in het gebied van Sorong aan het einde van de „Kalkoenenkop" — het Westelijke einde van Nederlands Nieuw Guinea — troffen. Drie Japanse vliegtuigen werden op de grond stuk geslagen en een vierde werd vermoedelijk neergeschoten in luchtgevechten uit een strijdmacht van 10 toestellen. Nog verder naar het Westen bombardeerden Mitchells met Nederlandse bemanningen, geëscorteerd door Australische vliegtuigen, Dili in de Portugese helft van het eiland Timor.

De sector van Wakde, op 200 kilometer ten Noord-Westen van Hollandia, onderging Zaterdag een bestoking waarbij de vliegtuigen 51 ton bommen wierpen en de Noordamerikaanse oorlogsschepen 75 ton granaten van 5 en 6 duim wierpen op de voornaamste installaties. De kanonnen op het eiland Wakde alsook op de nabijliggende kust van het vasteland werden tot zwijgen gebracht. De gebouwen werden verpletterd en in het gehele gebied werden grote branden gesticht.

Wewak werd ook van zee uit aangevallen aangezien Noordamerikaanse motortorpedoboten de Nachtegaal-baai binnendrongen om twee schuiten vol troepen en nog vier met voorraden tot zinken te brengen. (Geallieerd Hoofdkwartier op Nieuw Guinea, (AP) 1.5).

NOORDAMERIKAANSE TANKS IN ACTIE.

Uit het Geallieerde Hoofdkwartier in Zuid-Oost Azië wordt gemeld, dat de eerste geheel Noordamerikaanse tank afdeling welke in actie komt op het Aziatische vasteland, geworpen is in de strijd in Noord-Birma waar zij aanvallen doet op krachtige vijandelijke stellingen ten Noorden en Westen van Inkangastawng, op 70 kilometer ten Noord-Westen van Mogaung. (Kandy, Ceylon, (AP) 1.5).

UITZENDINGEN NAAR EUROPA.

De Noordamerikanen zijn in voorbereiding van de invasie begonnen met radio-uitzendingen voor Europa uit Groot Britannië. In de eerste uitzending tot de verdrukte volken werd gezegd, dat de dag van hun bevrijding „niet ver meer is". „In dit grote historische jaar 1944 zal de Geallieerde radio u ontzaggelijk nieuws brengen", zeide Robert Sherwood, Directeur van de Overzeese Afdeling van het Noordamerikaans Bureau voor Oorlogsvoorlichting.

„De dag is niet ver meer wanneer uw eigen radio-stations vrij zullen zijn u de waarheid te vertellen inplaats van de enorme leugens van de nazies, samenwerkers en quislings."

Bij wijze van waarschuwing aan de ondergrondse werkers in Frankrijk en „alle landen — Duitsland en vazallen inbegrepen" zeide Sherwood: „Weest niet voorbarig.

Stelt uzelf niet bloot voordat de juiste tijd is angebroken. Onthoudt dat wij u het teken zullen geven wanneer het uur voor U is aangebroken om op te staan tegen den vijand en toe te slaan. Weest tot dan voorzichtig en verstandig in uw optreden. Uw leven is van waarde voor de Geallieerde zaak. Uw dappere diensten zullen nodig zijn voor de harde strijd welke gevoerd moet worden en voor het herstel en de heropbouw van uw landen...

Luister naar de Geallieerde radio voor het bericht dat zal komen van de Opperbevelhebbers, Generaal Eisenhower in het Westen, Generaal Wilson in het Zuiden. Laat u niet uitlokken tot voorbarige actie door de nazieleugens of bedrog."

Met de verklaring, dat de „Duitsers geloven in de leer van de overweldigende macht" zeide Sherwood nog: „En nu zullen zij werkelijk weten wat een overweldigende macht kan zijn. Grote Russische legers vallen aan uit het Oosten; grote Geallieerde legers en vloten die uit het Westen en Zuiden zullen aanvallen zullen voor altijd een einde maken aan de schandelijke periode van nazie-tyrannie." (Londen, (AP) 30.4).

NACHTELIJKE AANVALLEN VAN DE RAF.

Het Britse Ministerie van Luchtvaart gaf het volgende communiqué uit: „In de afgelopen nacht hebben vliegtuigen van het Bommenwerperscommando hevige aanvallen gedaan op munitie-opslagplaatsen te Maintenon ten Zuid-Westen van Parijs en de rangeerterreinen te Achères nabij Parijs en Somain op ongeveer 40 kilometer ten Oosten van Arras. Al de drie aanvallen waren goed geconcentreerd en men zag een munitie-opslagplaats ontploffen. Doelen in het Westen van Duitsland werden ook gebombardeerd en mijnen werden gelegd in de vijandelijke wateren. Een onzer vliegtuigen wordt vermist." (Londen, (AP) 1.5)

DE VERRICHTINGEN IN HET ZUIDEN.

Geallieerde bommenwerpers hebben de grote Noorditaliaanse haven Genua in de afgelopen nacht voor de derde achtereenvolgende nacht aangevallen nadat grote strijdkrachten van zware bommenwerpers overdag de rangeerterreinen van Milaan bestookten. Aan het eind van een dag waarop de Geallieerde luchtmacht in het Middellandse Zeegebied 1750 enkelvluchten uitvoerde, deden de nachtelijke bommenwerpers ook een aanval op de havens Monfalcone en Livorno. Tot de verrichtingen van gisteren behoorden aanvallen van zware bommenwerpers op de Noorditaliaanse steden Allesandria en Castelmaggiore waar vliegtuigfabrieken en vliegvelden getroffen werden. 12 Vijandelijke vliegtuigen werden vernield tegen een verlies van 5 Geallieerde toestellen. Patrouille-activiteiten en artillerie-duels vallen slechts te melden van de activiteiten op de grond. (Geallieerd Hoofdkwartier te Napels, (AP) 1.5).

AFTREDEN VAN TUGWELL GEVRAAGD.

Bolivar Pagan heeft in een verklaring gedurende een persgesprek het aftreden gevraagd van Gouverneur Rexford Tugwell van Puerto Rico. Pagan is de zaakwaarnemer in het Congres van de eilandbewoners. Hij zeide, dat de Puertorikijnen op het punt staan te revolteren en dat als de Noordamerikaanse vlag er niet woei ze dat allang gedaan zouden hebben. Wat het volk wenst, en wel thans, is de handhaving van de organieke wet en de onmiddellijke afzetting van Tugwell met de instelling van een bewind van wet, eerlijkheid en waarachtigheid, zoals de meerderheid des volks dat wenst.

Pagan zeide, dat Tugwells dictatoriale allures slechts overtroffen worden door Hitler en Mussolini. Tugwell aldus zeide Pagan, reist met een gewapende lijfwacht, hij woont in weelde in een drie eeuwen oud kasteel, hij heeft meer gerief dan er in het Witte Huis te vinden is, met 30 man personeel, 8 automobielen, twee zomerkiosken. Pagan merkte voorts op, dat kort vóór Tugwell aan het bewind kwam, de Verenigde Staten $ 500.000 besteed hadden om zijn kasteel, ter waarde van $ 1.500.000, te verbouwen. „Wij hebben thans een schandalige toestand in Puerto Rico. Puerto Rico is woedend, het staat op het punt in opstand te komen. Men vraagt zich in gemoede af, hoe de Verenigde Staten de bannier van de democratie door de wereld zullen kunnen dragen, wanneer twee millioen Noordamerikanen zo behandeld worden" (Washington, (AP) 1.5).

JODEN NAAR PALESTINA.

Het stoomschip „Nyassa" heeft Lissabon verlaten met bestemming Palestina. Het schip had 180 Joodse vluchtelingen, waaronder 50 kinderen, aan boord. Te Cadiz heeft het schip nog 550 vluchtelingen aan boord genomen.

Deze Joden, waarvan de meesten een vrij beroep oefenden, en die behoren tot de Belgische, Franse, Poolse, Tsjechische, Joegoslavische, Argentijnse en Duitse nationaliteit, zijn voornemens zich in Palestina op de landbouw toe te leggen.

NEDERLAND — JOEGOSLAVIE.

De heer J. L. P. de Decker, die benoemd is tot Nederlands gezant bij de regering van Joegoslavië te Londen heeft zijn geloofsbrieven aan Zijne Majesteit Koning Peter II overhandigd.

HERINNERING AAN DE OUDHEID.

De Aruba Post publiceert een hoofdartikel onder de kop „The Indies of March" op 20 April 1944.

ELIAS MAAKT EEN REIS.

En Winters een kastje.

Zaterdag is op Curaçao teruggekeerd Mr. Eduard M. Elias, hoofd van de Gouvernementspersdienst alhier, die vergezeld van zijn Gade een vacantiedienstreis maakte naar de Geallieerde republieken Haïti en Cuba.

De Heer Elias heeft in Haïti de vertegenwoordiging van het persbureau Aneta en het Nederlandse Inlichtingenkantoor te New York geregeld. Ook in Havana deed hij zulks. Naar Mr. Elias ons mededeelde, bestaat in beide republieken grote belangstelling voor ons Koninkrijk. Ook heeft men grote interesse voor Curaçao, welks vraagstukken en belangen in beide landen bekend zijn.

Zoals bekend heeft de Heer Eugène A. Winters, assistent van den Heer Elias, de belangen van de Gouvernementspersdienst in deze tijd behartigd en wij maken van deze gelegenheid gaarne gebruik om den Heer Winters als waarnemend Hoofd van de Gouvernementspersdienst van harte dank te zeggen voor al hetgeen hij in deze tijd ter behartiging van de plaatselijke pers gedaan heeft. Het publiek weet meestal niet wat dit alles om het lijf heeft, maar behalve de regeling van bezoeken van Mevrouw Roosevelt, den Heer Blanchard, Ir. Peters, den Heer Chapellin Palacios, het voetbaltournooi en andere gebeurtenissen, zijn er ook achter de coulissen vele dingen gebeurd, waar de pers de steun heeft ondervonden van den Heer Winters. Vooral omdat de afwezigheid van den Heer Elias zo kort viel na de aankomst van den Heer Winters was het nog des te moeilijker terstond alle ambtelijke kanalen te bevaren. Hartelijk dank.

Wie bij het kantoor van de Gouvernementspersdienst komt, zal zien, dat de Heer Winters tevens voor de terugkeer van Mr. Elias een kastje heeft laten maken waarin allerlei foto's worden uitgestald. De eerste tentoonstelling geeft een idee van hoe onze landgenoten in Japanse concentratiekampen het hebben.

Laatste Nieuws.

— De Sovjet-Unie viert heden de derde Meidag van de oorlog zonder de traditionele demonstraties op het Rode plein, doch met andere schitterende feestelijkheden, zoals publieke concerten, speciale bioscoopvoorstellingen, athletiekwedstrijden en familiefeesten in de hoofdstad, welke getooid is met rode vlaggen, banieren en opschriften. De burgers in andere steden verder het land in herdenken de dag met massabetogingen. In een dagorder heeft Stalin grote lof toegezwaaid aan de Geallieerden „aan wien een belangrijk deel der successen van het Rode leger te danken zijn." Stalins proclamatie bevatte evenwel een dringende oproep aan de Geallieerden voor verdere actie.

— Uit Tsjungking wordt gemeld, dat de Japanners de strategische Hulao-pas in het Noorden van de provincie Honan veroverd hebben, waardoor zij de opmars naar Loyang kunnen voortzetten. Er woeden hevige gevechten rondom Mihien ten ZuidWesten van Tsjentsjow, waarbij de Chinezen de Japanse aanvallen afslaan met hevige verliezen voor den vijand.

— Het Duitse communiqué meldt, dat eenheden van de Duitse marine en luchtmacht in de maand April 23 Geallieerde koopvaardij- en transportschepen tot zinken hebben gebracht met een totale scheepsruimte van 153.820 ton. Nog 34 schepen met een totaal van 227.000 ton zouden ernstig beschadigd zijn. 27 Torpedojagers en geleideschepen, 1 mijnenveger en 7 motortorpedoboten zouden in de grond zijn geboord en 5 torpedojagers en 9 motortorpedoboten zouden zijn beschadigd.

— Officieel wordt bekend gemaakt, dat duizend Noordamerikaanse bommenwerpers en gevechtsvliegtuigen hedenmorgen de Duitse installaties in het gebied van het Pas de Calais hebben aangevallen alsook spoorwegdoelen te Namen en Hainest-Jerre(?) in België. Geen enkel vliegtuig wordt vermist.

Staten van Curaçao.

Vergadering op DONDERDAG, den 4den MEI 1944, des namiddags te 8 uur.

Te Behandelen Onderwerpen:

1. Ingekomen stukken.
2. Ontwerp-landsverordening tot bekrachtiging van het besluit van den Gouverneur van Curaçao van den 22sten Mei 1942 (P.B. 1942 No. 98) tot wijziging en aanvulling van het „Prijsopdrijvings-en Hamsterbesluit 1940" (P.B. 1940 No. 44) zooals bekrachtigd bij de landsverordening van den 21sten Augustus 1942 (P.B. 1942 No. 161) en zooals gewijzigd bij landsverordening van den 11den April 1942 (P.B. 1942 No. 78) (1943-1944-57).
3. Ontwerp-landsverordening tot bekrachtiging van het besluit van den Gouverneur van Curaçao van den 25sten Augustus 1242 (P.B. 1942 No. 164) tot aanvulling van het „Prijsopdrijvings- en Hamsterbesluit 1940" (P.B. 1940 No. 44) zooals bekrachtigd bij de landsverordening van den 21sten Augustus 1942 No. 161), en zooals sedert gewijzigd en aangevuld, laatstelijk bij besluit van den 22sten Mei 1942 (P.B. 1942 No. 98) (1943—1944—58).
4. Ontwerp-landsverordening tot bekrachtiging van het besluit van den Gouverneur van Curacao van 25sten September 1943 (P.B. 1943 No. 201) tot aanvulling van het „Prijsopdrijvings- en Hamsterbesluit 1940" (P.B. 1940 No. 44) zooals bekrachtigd bij landsverordening van den 21sten Augustus 1942 (P.B. 1942 No. 161) en zooals sedert gewijzigd en aangevuld, laatstelijk bij besluit van den 25sten Augustus 1942 (P.B. 1942 No. 164) (1943—1944—87).
5. Ontwerp-landsverordening tot bekrachtiging van het besluit van den Gouverneur van Curaçao van den 20sten Mei 1940 (P.B. 1940 No. 62), tot wijziging en aanvulling van de „Ongevallenregeling 1936" (P.B.1939 No. 36) (1944—1945—2).

De Wnd. Griffier,

VAN WEEL.

De Algemeen Militair Commandant,

MAAKT BEKEND;

dat van af heden alle passen voor havens, kaden, werven en schepen te Curaçao zullen worden afgegeven door het Hoofd Militairen Haven Beveiliging. Voor het aan of van boord gaan van neutrale schepen zijn de reeds door het Hoofd Militaire Inlichtingen Dienst uitgegeven roode passen alleen geldig indien mede voorzien van Stempel Militaire Haven Beveiliging en handteekening van het Hoofd van dien dienst.

K. B. HAGENAAR.

„De Bovenwindsche Stemmen"

A REJOINDER.

In the „Amigoe" of 14th March a correspondent signing himself „Een Bovenwinder" attempted to discredit my comments on the Postal Department in this island, which appeared in the issue of 10 March. But my youthful critic is more courageous than discreet.

First, it is not true to say that my criticisms were based on rumour. It is not true to say that „Watchman" only once visited the P.O. during the two years of „Een Bovenwinder's" employment there. The writer of this column is not in the habit of making reckless statements, unsupported by facts. Indeed I have purposely withheld some of the facts because I wanted to be fair, and I felt that the responsibility laid upon the Head of the P.O. Dpt was heavier than any one man, no matter who, should be expected to carry. And if I did not visit the P.O. oftener than once a month, what on earth has that got to do with the facts of the case?

„Een Bovenwinder" is kind enough to acknowledge that we are acquianted. Indeed, yes; but may I go a step further and remind my young friend that no one knows better than he does about the irregularities that formed the subject of my complaint? More than that I hope, I need not say.

A PRESSING NEED.

We have received so many benefits from the Government without cost to ourselves, that it might well be thought imposing to ask for more. But the request we are now making has this to recommend it — it isn't going to entail any heavy expense, while it would confer an inestimable boon upon the people of this little town.

There was a time, not so long ago, when the Public enjoyed the privilege of listening to the War News through a radio placed at its disposal by the Government. But when that instrument went out of commission nothing was done to replace it.

In these days it is more than a pleasure — it is almost a necessity — to know what is going on in those parts of the world where the future of the entire world is at stake. And it is more than ever difficult for the average householder to acquire a radio for himself.

Will our Government, which has earned our gratitude in many ways, grant us this comparatively trifling service? We have no cinemas, no pleasure resorts, nothing to relieve the drab monotony of life in this lonely spot, and it would be a big contribution to the happiness of all if our moderate request could be granted. We haven't even a newspaper, no bulletin of any kind; and the need is therefore all the more pressing.

WHY NOT FINISH THE JOB?

Now that our island is in direct communication with Curaçao there is surely no reason to stop there? Why not supply us who live in the Windward Islands with a really satisfactory means of communication? The present uncertain and uncomfortable way of getting from one island to another may be better than nothing at all, better than swimming for instance; but there is little consolation in that. When, as happened a few days ago passengers from the nearby islands had to join the plane there for Curaçao, it was only by the barest chance that they managed to do it. And, apart from the risk of losing one's seat in the plane, it is time for the whole system of inter-island communication to be scrapped, and a satisfactory one adopted in its place.

A sailing vessel, equipped with an auxiliary engine, would be able to keep to its schedule, and if provided with proper accomodation for passengers should be comfortable enough for the short runs between the islands. But that is an important point. There must be a modicum of comfort for those who are forced to travel in all sorts of weather across channels that can be very rough.

If the idea of a motor launch is to be maintained against all other suggestions, then it should be larger and safer than the small launches that ply now. On a smooth sea and in calm weather they are not to be despised. But sometimes, and not infrequently, the sea is in a restive mood, and those people who have ventured out in one of these shallow launches have a very bad time, not always without grave danger.

While on this subject may it be once more urged upon the attention of the Government that St. Thomas should be included in the itinerary, when the vessel is making its round trip? This would be a very great service to these communities, and that it is easy of accomplishmen is proved by the fact that it was the regular route some years ago. We did not have an air-field in those prehistoric days, but we enjoyed far more comfortable and safer and dependable service between the islands, St. Maarten, St. Kitts, St. Eustaius, Saba, St. Thomas[1]).

COST OF LIVING.

It isn't pleasant for either speaker or listener to be forever harping on the same string. But in this case our case is just, and the authorities appear to be deaf or indifferent. So we must be excused for returning to the subject of the cost of living.

Is there any power at all to limit the insatiable maws of those people who take advantage of present day conditions, and of the still more patent fact that the Government seems to be asleep?

Some days ago a Government official said to the writer — „I get good money, and yet it is hard to live". If that is true for one who is in receipt of „good money", one of the highly-favoured few, what must the ordinary individual, the underpaid worker, feel about it?

If one lived in Greece, or even in the Netherlands, there would be no way of escape from the hardship of life, and submission, however irksome, to the hard facts would be unavoidable. But there is not the faintest reason why we should submit, without some effort to change the galling situation, to the preposterous and outrageous prices charged for the necessaries of life, and all unchecked by the one authority that has the power, and should have the heart as well, to protect the people's interests.

Encouragement is being given to the lawless to invent their own means to overcome the difficulty of providing in lawful ways for their daily needs. The majority of the people are poor, and they cannot shell out their hard-earned money (and very little of that at best) as a well-paid Government official can. And besides those who may fairly be classed as „poor", there are many others, in a middle position between the well-paid and the under-paid, who are feeling the situation at almost breaking point. Are the few to swallow the many? Is the war, with its peculiar conditions, to fatten the purses of those who already „have", while it reduces to utter want and suffering those who already „have not"? Is there no machinery within the framework of our Government to put a stop, and soon, to a shameful state of things that cries to heaven for remedy?

MR. VAN MEERTEN.

It is with great pleasure that the many friends of Mr. Van Meerten welcome him back to St. Maarten. After the severe illness that carried him twice to Puerto Rico, and his slow return to health, we hope it will be found convenient for Mr. Van Meerten to enjoy a prolonged rest before entering on his arduous labours at the Oranje School.

IS IT THEIR OWN FAULT?

It has been said that we all have a streak of madness somewhere. Whether this is so or not, it is felt in all countries (Naziland excepted) that the poor, the sick, the maimed, the afflicted have a special claim on the sympathy and care of their more fortunate brethren. For all the years I have lived here it has been my painful conviction that the poor and the otherwise unfortunate members of the community received scarcely any attention or sympathy from either Government or resident. That there are a few generous and sympathetic persons among us is a redeeming fact, but a spirit of indifference and selfishness prevails towards all persons who may be classed among the „unfortunate".

There will always be a dark blot on the escutcheon of St. Maarten while no proper provision is made to house and care the poor, as some of us have repeatedly advocated. As already stated, money has been scattered recklessly and for useless purposes that should have been devoted to such humanitarian services as a Poor House, properly managed, and decent accomodation for mental cases. These cannot obviously be taken into the hospital. As in the case of the neglected poor it has been distressful to observe with what rough treatment such cases have been handled. We refor to the place and the accomodation provided.

A mental case, as is well known, is not likely to respond to treatment unless the environment is of the right sort. To encage such a person in a small, hot room in a prison cell, and without some comfort, will not prove very helpful. The sanest among us might very well go mad after twenty-four hours of such an environment. Now that the old Police Station is being converted into the new Wireless Station, we have been wondering if the time has not arrived to pay attention to this matter? It is not likely that a more convenient time will never happen than now.

---

1) Een motorboot voor dit doel is allang geleden aangekocht. Maar men moet niet vergeten, dat de molens van ambtenaren, evenals van de goden waar ze zich zo vaak mede gelijk stellen, langzaam draaien. — Red. Amigoe.

Leiding en Troost, predikatiën onder redactie van Ds. H. W. Kroeze. Als nummer 9 kwam thans uit een Paaspreek van Ds. A. C. Sonneveldt te Buenos Aires. In de fijn gestelde preek van Ds. Sonneveldt zullen vele zwervers op de zeeën steun putten.

Van de K.L.M. ontvingen wij een kleurrijke kalender, die bereids dienst doet in onze kantoren. Ook hiervoor onze dank.

Journalistiek Leven in Curaçao.

49.

Na korte tijd was Simson Vieyra weer in zoverre hersteld, dat de krant werd voortgezet, maar de redacteur-drukker verlangde terug naar zijn vroegere betrekking van telegrafist en verwisselde zijn redacteurszetel voor een plaats als vliegtuig-telegrafist. Hij had zijn vak nog niet verleerd, want behalve dat hij het nieuws uitwerkte, redigeerde, corrigeerde, soms zelfs zette en drukte, had hij het al die tijd zelf uit de lucht moeten opvangen bovendien!

Als opvolger van Vieyra werd een Engelsman, evenmin een journalist, benoemd, H. L. Leigh-Coop, die nog in de loop van hetzelfde jaar werd uitgezet omdat hij onder het Britse vaarplichtbesluit viel en geen vergunning had een andere betrekking te aanvaarden.

Mevrouw J. M. Vieyra Vredeveld leidt sindsdien het bedrijf.

EEN DAGBLAD VAN DRIE DAGEN.

„Leefden wij in gewone tijden, dan zou het wellicht nodig zijn om in het eerste nummer een verklaring op te nemen van de redenen die tot de uitgaaf van weer een nieuw blad leidden. Maar wij leven immers niet in gewone tijden. Integendeel, wij leven in zeer biezondere. In het oude Europa is een strijd losgebrand die elk uur geschiedenis maakte"., zo schreef Simon Johannes Teunisse, een Haarlemmer, die op Maandag 9 October 1939 zijn dagblad Stadseditie begon.

Teunisse zelf was hier aanvankelijk voor de C.P.I.M. gekomen, daarna was hij bij de Hollandse Boekhandel geweest, had een tijdje gezeten, was op Aruba bij de olie geweest, ter redactie van de Beurs- en Nieuwsberichten gekomen en thans begon hij zelf een blad.

Na lange voorbereidingen was het dan zover. Het blad werd gedrukt bij Paul Blok en zou de nieuwstelegrammen „onvervormd en zonder omhaal van woorden weergeven", zoals de inleiding zeide. Maar behalve nieuwsblad wilde het „zoeken naar wat verenigt, iets dat in tijden als deze meer dan ooit een gebod is". Waar Teunisse het nieuws vandaan haalde is niet opgehelderd, vermoedelijk ving hij het dus clandestien op. De vertaling was goed en de correctie ook, want voordien had Teunisse enige tijd als corrector op de redactie van de Beurs- en Nieuwsberichten gezeten, waar hij ontslagen was ten tijde van de onregelmatigheden met de nieuwstelegrammen waarover hiervoor sprake was.

Stadseditie was bedoeld als ochtendblad, het kwam uit omstreeks 9 uur (mogelijk met het oog op de grote groep ambtenaren dus), zodat thans dus zowel Emmastad als Willemstad haar Nederlandse dagblad hadden. Het blad verscheen 3 dagen, toen heeft een macht die reeds voordien een blad in de grond werkte ook aan dit vrije dagblad een einde gemaakt.

Met een douceur of hoe dan ook, telegraphisch werd zijn evacuatie geregeld en de Maandag nadat zijn ochtendblad de strijd met het vermeende monopolierecht had aangebonden zat Teunisse op de boot.

DE NESTOR DER BLADEN.

Langzame groei.

Temidden van al deze komende en gaande bladen kwam nog immer elke Zaterdag sedert de 5e Januari 1883 uit het missie-orgaan Amigoe di Curaçao. Pater Onderwater was heengegaan en opgevolgd door Pater Willems, deze weer door Pater Bebelmans, Pater Reguin, de Heer Van den Donk, die als onderwijzer op Curaçao gekomen in 1896 priester gewijd werd, Pater Zwijsen en Pater Baars (niet de latere Apostolisch Vicarius).

In 1901 werd Pater Raymundus Joannes Clemens Wahlen O.P. tot redacteur van de Amigoe di Curaçao benoemd. Hiermede werd een nieuw tijdperk begonnen. Tot dan toe was het min of meer gebruikelijk, dat de redactie een bij-baantje van dezen of genen was, dat ieder haar op eens anders rug trachtte af te schuiven. Door de opheffing van het Groot Seminarie Scherpenheuvel in 1901 kwamen evenwel enkele krachten vrij, en Pater Wahlen werd afzonderlijk redacteur van dit blad. De organisatie van de courant liet toen nog veel te wensen over. Pater Wahlen heeft de eerste zet gedaan, waardoor het blad algemene belangstelling ging verwerven: de publicatie van Gouvernementsstukken. Verder begonnen de verslagen van de Koloniale Raad, van het A.N.V. en Onze Vloot meer het karakter van een nieuwsblad te verlenen aan de „Amigoe di Curaçao". „Ditjes en Datjes" door Jan Paul (pseudoniem voor Pater J. P. Delgeur O.P.). Geschiedkundige Sprokkelingen van Pater A. Euwens en correspondenties van Aruba en Bonaire en de Bovenwinden onderstreepten dit alles. Pater Wahlen bleef de leiding behouden tot 1918, toen hij zich uitsluitend tot La Cruz (nr. 74) ging bepalen.

Na Pater Wahlen bezetten nog de redacteurszetel Pater Marcolinus Kösters en de Pater Ambrosius Euwens, die door het „Koloniaal Weekblad" de beste historicus van Curaçao genoemd werd en wiens historische bijdragen ook thans nog altijd der moeite van het lezen waard zijn. Ten tijde van Curaçaose aangelegenheden als de oeververbinding, de watervoorziening vindt men in de Amigoe di Curaçao van die dagen nog beredeneerde verslagen en critieken. (Pater Euwens stierf 13 December 1934; levensbeschrijving in Amigoe di Curaçao van 15 December 1934). Na Pater Euwens werd Pater Petrus Innocentius Verriet de leider van de courant; hij bleef dit tot Mei 1931, toen hij tot Apostolisch Vicarius, werd benoemd. Mons. Verriet was ook de oprichter van „La Union", (nr. 110) in 1922 het orgaan van de R.K. Volksbond, een blad dat ook een van de taken van het zich steeds ontwikkelde blad Amigoe di Curaçao overnam.

Met Pater Maurus Hulsman werd in 1931 de eerste vakman tot hoofdredacteur benoemd. Pater Hulsman, met journalisten in de familie, was zelf enige jaren redacteur geweest van „De Waalbode", sedert Mei 1931 was hij de leider van de Amigoe di Curaçao. Onder Pater Hulsman ontwikkelde het blad zich vooral in de buitenlandse politiek, zoals bij het doorbladeren der jaargangen te zien is.

Onder de leiding van Pater Hulsman bestond de Amigoe di Curaçao een halve eeuw, waarbij Pater Hulsman werd onderscheiden als ridder in de Orde van Oranje Nassau.

Twee jaar na dat jubileum, in 1935, had Pater Hulsman het zover weten te brengen dat het weekblad tweemaal per week ging verschijnen. Het is ook aan het initiatief van dezen Pater te danken, dat in 1941 tot de uitbreiding in dagblad-vorm kon worden overgegaan.

Reeds sedert 1929 — de vaste radio-verbinding met Europees Nederland — bestonden gelijk opgemerkt plannen daartoe. De redenen waarom het deze plannen niet verwezenlijkt werden, zijn eveneens in het voorgaande uiteengezet.

De toenmalige redacteur van het weekblad Pater M. Hulsman O.P. zat evenwel niet stil. Toen hij gedurende zijn redacteurschap in Nederland kwam met verlof bracht hij enige tijd door op de redactiekantoren van De Maasbode teneinde zijn journalistieke ontwikkeling, die hij voor zijn komst naar Curaçao reeds als redacteur van De Waalbode tot ontplooiing gebracht had, verder in een groot bedrijf te bekwamen. Hoewel pogingen om er een dagblad van te maken niet gelukten, wist Pater Hulsman in 1935 een tweemaal per week verschijnend orgaan van de Amigoe di Curaçao te maken. Het blad ging toen elke Woensdag en Zaterdag verschijnen en veranderde langzaam van missie-orgaan in een meer algemene krant, doordat voor zover althans nog actueel, het wereldnieuws werd opgenomen, vooral door de politieke overzichten die van die tijd dateren.

Ook werd toen de nieuwe spelling ingevoerd.

De pogingen om van de Amigoe di Curaçao een dagblad te maken en daartoe een leek als redacteur te doen uitkomen, strandden op het uitbreken van Wereldoorlog II. Zoals evenwel in hoofdstuk IV is verhaald, was een nieuwe drukkerij in aanbouw en op 1 Maart 1941 gelukte het toch van de Amigoe di Curaçao een dagblad te maken, dat sedertdien de nieuwsberichten publiceert van de Associated Press, Aneta, Center of Information pro Deo, National Catholic Welfare Conference, alsmede nieuws uit enkele andere bronnen.

Wordt vervolgd.